

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

м. Київ, пров. Рильський, 8

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

31.01.2012

№ 64/215

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

Кошіля В.В. – головуючого,
Моторного О.А.,
Шапрана В.В.,

при секретарі Браславській А.В.,

за участю представників:

від позивача Кузьменко В.М., Довбиш С.П.

від відповідача 1. Балев М.П.,
2. Коломієць В.В.,

від третьої особи 1. не з'явилися,
2. Тимофєєва І.В.,

розглянувши матеріали апеляційної скарги Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРЦ Фабрика» та Відкритого акціонерного товариства «Херсонський бавовняний комбінат» на рішення Господарського суду м. Києва від 07.12.2011 (суддя Зеленіна Н.І.)

за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк»

до 1. Товариства з обмеженою відповідальністю «ТехНова»
2. Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРЦ Фабрика»

треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача

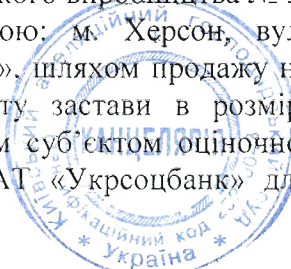
1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Текстиль-Сервіс»
2. Відкрите акціонерне товариство «Херсонський бавовняний комбінат»

про звернення стягнення на предмет застави 3 565 940,35 грн.

Встановив:

Публічне акціонерне товариство «Укрсоцбанк» (далі позивач) звернувся до господарського суду першої інстанції з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю «ТехНова» (відповідач-1) та Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРЦ Фабрика» (відповідач-2), треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача Товариство з обмеженою відповідальністю «Текстиль-Сервіс» (третя особа-1) та Відкрите акціонерне товариство «Херсонський бавовняний комбінат» (третя особа-2) про звернення стягнення на предмет застави за договором про заставу № 4 від 05.07.1995.

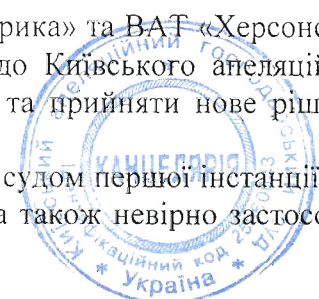
Рішенням Господарського суду м. Києва від 07.12.2011 у справі № 64/215 позов задоволено. В рахунок погашення заборгованості ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» перед ПАТ «Укрсоцбанк» за кредитним договором № 20 від 29.06.1995 у розмірі 3 565 940,35 грн. звернуто стягнення на предмет застави за договором про заставу № 4 від 05.07.1995, а саме нерухоме майно - будівлю прядильного та ткацького виробництва № 3, літ. А за планом земельної ділянки, що знаходиться за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18, та належить на праві власності ТОВ «ТРЦ «Фабрика», шляхом продажу на публічних торгах, встановивши початкову ціну продажу предмету застави в розмірі оціночної вартості вказаного майна, що буде визначена незалежним суб'єктом оціночної діяльності на момент такого продажу. Передано в управління ПАТ «Укрсоцбанк» для

отримання доходів від здійснення основної діяльності, майно, що було передане ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» в заставу, згідно договору застави № 4 від 05.07.1995, яким є: нежиле приміщення - будівля прядильного та ткацького виробництва № 3 в літ. А за планом земельної ділянки, що знаходиться за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18. Зобов'язано ТОВ «ТРЦ «Фабрика» передати ПАТ «Укрсоцбанк» оригінали: договору купівлі - продажу від 25.03.2011, укладеного між ТОВ «Технова» та ТОВ «ТРЦ «Фабрика», посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Кузіною К.В. реєстровий № 2002 та технічного паспорту на нежиле приміщення - будівлю прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18 та пульти, коди доступу до системи охоронної та пожежної сигналізації зазначених нежилых приміщень. Надано ПАТ «Укрсоцбанк» право на отримання в будь-яких установах, підприємствах, організаціях (незалежно від форм власності), а також Бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на нерухоме майно, та нотаріусів, будь-яких документів (їх копії, дублікати, витягів з державних реєстрів, довідок) необхідних для управління, укладення договорів найму, оренди нежилого приміщення - будівлю прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18. Надано ПАТ «Укрсоцбанк» право здійснювати дії, пов'язані з управлінням, здійснювати спільне управління з будь-якими особами, передавати в управління (наступне управління) будь-яким особам нежилі приміщення - будівлю прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18 отримувати плату за користування приміщеннями, змінювати, розривати, укладати правочини, договори, угоди оренди, суборенди, найму, піднайму, користування приміщенням. Переведено на ПАТ «Укрсоцбанк» право на отримання всіх орендних, суборендних, будь-яких інших платежів за користування нежилим приміщенням - будівлі прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18. Надано право ПАТ «Укрсоцбанк» здійснювати дії, пов'язані з управлінням нежилими приміщеннями - будівлею прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18, а саме змінювати, розривати, укладати правочини, договори, угоди про надання послуг прибирання, про надання послуг з електропостачання, про надання послуг з водопостачання холодної та гарячої води, про надання послуг телефонного зв'язку, про надання послуг з теплопостачання, про надання послуг з газопостачання, послуг пов'язаних з утриманням та обслуговуванням нерухомого майна, про надання послуг охоронної, пожежної сигналізації. Надано право ПАТ «Укрсоцбанк» здійснювати користування послугами охорони, а саме: змінювати, розривати, укладати договори охорони для здійснення охорони нежилого приміщення - будівлю прядильного та ткацького виробництва №3 літ. А за планом земельної ділянки, що розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18. Стягнуто з ТОВ «Технова» на користь ПАТ «Укрсоцбанк» 12 750,00 грн. державного мита та 118 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу. Стягнуто з ТОВ «ТРЦ «Фабрика» на користь ПАТ «Укрсоцбанк» 12 750,00 грн. державного мита та 118 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу. В задоволенні заяви ПАТ «Укрсоцбанк» до ТОВ «Технова» та ТОВ «Будхаус Групп» про забезпечення позову, а саме - заборону ТОВ «Технова», ТОВ «Будхаус Групп» та будь-яким іншим особам виконувати будь-які будівельні та інші роботи щодо нерухомого майна, яке знаходиться за адресою: Херсон, вул. Залаегерсег, 18 (Прядильно-ткацька фабрика № 3) відмовлено.

Не погоджуючись із вказаним рішенням, ТОВ «ТРЦ Фабрика» та ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» звернулись із апеляційними скаргами до Київського апеляційного господарського суду, в яких просять скасувати рішення суду та прийняти нове рішення, яким в задоволенні позову відмовити в повному обсязі.

Вимоги та доводи апеляційних скарг мотивовані тим, що судом першої інстанції було неповно з'ясовано обставини, які мають значення для справи, а також невірно застосовано

норми матеріального та процесуального права, що призвело до прийняття невірної рішення.

Позивач надав заперечення на апеляційну скаргу, в яких рішення суду просить залишити без змін, а апеляційні скарги без задоволення.

Апеляційний господарський суд, розглянувши доводи апеляційних скарг, дослідивши наявні матеріали справи у повному обсязі, перевіrivши повноту встановлення обставин справи та їх юридичну оцінку, проаналізувавши правильність застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, заслухавши пояснення присутніх представників, встановив наступне.

29.06.1995 між Акціонерно-комерційним банком соціального розвитку «Укрсоцбанк», правонаступником якого відповідно до статуту є ПАТ «Укрсоцбанк», та Херсонським виробничим бавовняно-паперовим об'єднанням, було укладено кредитний договір № 20 (а. с. 22, том 1).

Відповідно до п. 1.1. договору позивач надав Херсонському виробничому бавовняно-паперовому об'єднанню, кредит на оплату теплоенергії та бавовняного волокна, в сумі 700 000 000 000,00 (сімсот мільярдів) карбованців, з оплатою 90 відсотків річних, що підлягає корегуванню при зміні облікової ставки Національного Банку України за домовленістю сторін.

Згідно із додатковою угодою до договору від 30.04.1998 (а. с. 49, том 1) сторони домовились, що датою повернення кредиту є 30.04.1999.

05.07.1995 з метою забезпечення виконання умов кредитного договору № 20, між ПАТ «Укрсоцбанк» та Херсонським виробничим бавовняно-паперовим об'єднанням було укладено договір про заставу № 4 (а. с. 142, том 1), який 06.07.1995 нотаріально посвідчений приватним нотаріусом Нотаріального округу м. Херсон (а. с. 144, том 1).

За умовами п. 1.1. договору застави Херсонське виробниче бавовняно-паперове об'єднання передає в заставу ПАТ «Укрсоцбанк» основні засоби та готову продукцію.

Згідно із п. 1.2. зазначеного договору предмет застави знаходиться у власності Херсонського виробничого бавовняно-паперового об'єднання за адресою: м. Херсон, пл. 50-річчя СРСР.

25.10.2000 між позивачем та ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» було укладено додаткову угоду до договору застави № 4 від 05.07.1995 (а. с. 53, том 1), відповідно до якої основні засоби заставлені за договором застави складаються з прядильно-ткацької фабрики № 3 (будівлі та обладнання).

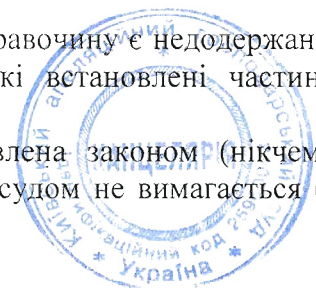
Пунктом 2 вказаної додаткової угоди зобов'язано заставодавця (ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат») за свій рахунок протягом 20 календарних днів з моменту підписання цієї угоди нотаріально засвідчити цю додаткову угоду.

Відповідно до ст. 13 Закону України «Про заставу» договір застави повинен бути укладений у письмовій формі. У випадках, коли предметом застави є нерухоме майно, космічні об'єкти, транспортні засоби, що підлягають державній реєстрації, договір застави повинен бути нотаріально посвідчений на підставі відповідних правостановлюючих документів. Нотаріальне посвідчення договору застави нерухомого майна, транспортних засобів провадиться за місцезнаходженням (місцем реєстрації) цього майна або за місцезнаходженням (місцем реєстрації) однієї із сторін договору, договору застави космічних об'єктів - за місцем реєстрації цих об'єктів.

Згідно із ст. 14 Закону України «Про заставу» недотримання вимог щодо форми договору застави та його нотаріального посвідчення тягне за собою недійсність договору з наслідками, передбаченими законодавством України.

Згідно із ч. 1 ст. 215 ЦК України підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу.

Недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається (ч. 2 ст. 215 ЦК України).

Норми ст. 45 ЦК УРСР (який був дійсний на момент укладання додаткової угоди) містять положення, що недодержання форми угоди, якої вимагає закон, тягне за собою недійсність угоди лише в разі, якщо такий наслідок прямо зазначено в законі.

Згідно зі ст. 47 ЦК УРСР нотаріальне посвідчення угод обов'язкове лише у випадках, зазначених у законі. Недодержання в цих випадках нотаріальної форми тягне за собою недійсність угоди з наслідками, передбаченими частиною другою статті 48 цього Кодексу.

З огляду на вказані норми, порушення нотаріальної форми правочину не вимагає визнання такого правочину недійсним судом, адже такий правочин є недійсним з огляду на встановлені законом наслідки такого порушення.

Додаткова угода від 25.10.2000 до договору застави від 05.07.1995 № 4 нотаріально не посвідчена, тому є недійсною, що відповідно до ст. 215 ЦК України не потребує визнання судом правочину недійсним.

Відповідно до ст. 256 ЦК України позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальний строк для захисту права за позовом особи, право якої порушено (позовна давність) передбачено статтею 257 Цивільного кодексу України встановлено в три роки. Перебіг позовної давності, відповідно до статті 261 Цивільного кодексу України починається від дня коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила. Строк позовної давності тривалістю в три роки застосовується у вигляді загального правила, якщо для відповідної вимоги не встановлено спеціального строку.

Згідно зі ст. 260 ЦК України позовна давність обчислюється за загальними правилами визначення строків, встановленими статтями 253 - 255 Цивільного кодексу України.

Відповідно до ст. 267 ЦК України позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення.

В матеріалах справи містяться клопотання відповідача-1 та відповідача-2 про застосування строків позовної давності (а. с. 55, 57, том 2).

Натомість в матеріалах справи відсутнє клопотання позивача про відновлення строків позовної давності.

Господарським судом першої інстанції не надано належної оцінки наявним клопотанням відповідачів. При цьому господарським судом першої інстанції встановлено факт спливу строку повернення кредиту 30.04.1999, тобто позивач мав право звернутись за захистом порушеного права до суду протягом 3-х років починаючи з 01.05.1999. Позивач звернувся з позовом до суду лише у липні 2011 року, коли сплинув строк позовної давності.

Згідно із ст. 267 ЦК України сплив строку позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

Крім того, слід зазначити, що 04.07.2011 Господарським судом Херсонської області було прийнято ухвалу та затверджено реєстр кредиторів у справі № 5/31-Б-09 про банкрутство ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат». Вимоги ПАТ «Укрсоцбанк» за кредитним договором № 20 від 29.06.1995 визнані частково в розмірі 3 565 940,35 грн. (з яких сума заборгованості за кредитом – 2 185 866,20 грн., заборгованості за відсотками – 1 380 074,15 грн.) (а. с. 73, том 1).

Одеським апеляційним господарським судом постановою від 01.07.2002 у справі № 7/30 (а. с. 58, том 2) звернено стягнення на заставлене майно ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» - готову продукцію по договору застави № 4 від 05.07.1995 на суму 2 220 000,00 грн. основного боргу на користь ПАТ «Укрсоцбанк» за кредитним договором від 29.06.1995 № 20.

Постановою Вищого господарського суду України від 17.10.2002 у справі № 7/30 стягнуто 50 982,21 грн. відсотки за користування кредитом за кредитним договором від 29.06.1995 № 20 (а. с. 41, том 2).

Стягнута сума за рішеннями суду в розмірі – 2 270 982,21 грн. (2 220 000,00 грн. основний борг + 50 982,21 грн. відсотки) за кредитним договором від 29.06.1995 № 20 є

складовою суми - 3 565 940,35 грн. кредиторських вимог позивача задоволених у справі № 5/31-Б-09 про банкрутство ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат».

В матеріалах справи є рішення, які набрали законної сили про стягнення заборгованості на користь позивача, за якими проводилось примусове стягнення та матеріали справи про банкрутство третьої особи-2, в якій позивача визнано кредитором за тим самим кредитним договором від 29.06.1995 № 20 на таку ж суму заборгованості. Тобто, у такому разі позивач двічі отримує задоволення своїх майнових вимог, що суперечить ст. 61 Конституції України, згідно з якою ніхто не може бути двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення.

Крім того, при вирішенні спору про звернення стягнення на предмет іпотеки суд має дати оцінку співрозмірності суми заборгованості за кредитом із вартістю майна яке є в заставі.

Господарський суд першої інстанції звертаючи стягнення на майно не надав належної оцінки щодо співрозмірності вартості предмету заставного майна, на яке звернуто стягнення, із розміром заборгованості по кредиту, оскільки вартість будівель та споруд, на час звернення позивача до суду не встановлена та не надано відповідної оцінки

За змістом ч. 1 ст. 35 Закону України «Про іпотеку» іпотекодержатель вправі розпочати звернення стягнення на предмет іпотеки лише після направлення вимоги про усунення порушення іпотекодавцю і невиконання її останнім у тридцятиденний строк.

Згідно зі ст. 39 Закону України «Про іпотеку» у задоволенні позову іпотекодержателя про дострокове звернення стягнення на предмет іпотеки може бути відмовлено, якщо допущене боржником або іпотекодавцем, якщо він є відмінним від боржника, порушення основного зобов'язання чи іпотечного договору не завдає збитків іпотекодержателю і не змінює обсяг його прав.

Господарським судом першої інстанції зазначається, що позивачем не надано достатніх і обґрунтованих доказів того, що відповідач-1 має намір побудувати на базі промислового виробництва ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» торгівельно-розважальний центр «Fabrika», однак всупереч цьому судом порушено норму ст. 35 Закону «Про іпотеку» щодо порядку звернення стягнення на майно.

25.03.2011 між ТОВ «ТехНова» (відповідач-1) та ТОВ «ТРЦ Фабрика» (відповідач-2) укладено та нотаріально посвідчено договір купівлі-продажу нерухомого майна (будівлі та споруди), що знаходиться за адресою: м Херсон, вул. Залаєгерсег, 18 (а. с. 7, том 2).

Відповідно до ст. 328 ЦК України право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів, право власності вважається набутим правомірно, якщо інше не впливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом.

Закон України «Про заставу» містить перелік істотних умов договору застави відповідно до ст. 12, а саме опис заставленого майна, індивідуальні ознаки останнього, оцінка та місцезнаходження, які дозволяють встановити, яке саме майно є предметом застави, і відрізнити його від однорідних предметів.

Лише за наявності зазначених умов, якщо вони не врегульовані іншими актами законодавства, а також тих умов, щодо яких за заявою однієї з сторін повинно бути досягнуто згоди, договір застави відповідно до вимог статті 153 Цивільного кодексу можна вважати укладеним.

Предметом застави, відповідно до договору є основні засоби та готова продукція, яка знаходиться за адресою: м. Херсон, площа 50-річчя СРСР.

Натомість, в матеріалах справи відсутній опис та індивідуальні ознаки заставленого майна, що дало б можливість співставити з придбаним майном за договором купівлі-продажу відповідачем-1.

Наказом Міністра юстиції України від 27.05.1997 № 41/5 затверджено положення про Єдиний державний реєстр для реєстрації заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, яке зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27.05.1997 за № 194/1998.

Положення встановлює порядок створення Єдиного реєстру для реєстрації заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, внесення реєстраційних записів до нього, а також одержання, обігу та надання інформації щодо заборон та арештів, накладених на об'єкти нерухомого майна.

Відповідно до п. 1.1. Положення єдиний реєстр для реєстрації заборон на відчуження об'єктів нерухомого майна - це комп'ютерна база даних, створена за допомогою автоматизованих комп'ютерних систем, яка складається із сукупності Базових реєстрів реєстраційних округів, об'єднаних на основі єдиних правил, стандартів та процедур обміну інформацією.

Пунктом 2.1. Положення зазначено, що підставами для внесення у Базовий реєстр відомостей про заборони на відчуження та арешти об'єктів нерухомого майна, а також записів в алфавітну книгу заборон відчуження нерухомого майна є зокрема, повідомлення приватного нотаріуса, який посвідчив угоду, що буде підставою для накладення заборони на відчуження нерухомого майна.

В матеріалах справи знаходиться оригінал витягу з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна від 06.12.2011 № 34098188 (а. с. 67, том 2), в якому не міститься номер та дата договору застави, перелік майна та його місцезнаходження, що передано в заставу, за договором від 05.07.1995 № 4, що спростовує твердження позивача, про те що майно, що придбане ТОВ «ТРЦ Фабрика» за договором купівлі-продажу нерухомого майна від 25.03.2011, зареєстрованого за № 2003, посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Кузіною К.В., є тим самим майном що передано в заставу за договором від 05.07.1995 № 4 та на яке може бути звернене стягнення.

Отже, придбане майно ТОВ «ТРЦ Фабрика» за договором купівлі-продажу від 25.03.2011 не є тим майном, що передано в заставу за договором від 05.07.1995 № 4, тобто судом першої інстанції помилково звернуто стягнення на майно, що перебуває у власності відповідача-2, не є предметом застави та знаходиться за іншою адресою: м Херсон, вул. Залаегерсег, 18.

Відповідно до ст. 33 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Отже, в порушення вимог ст. 33 ГПК Позивачем не надано доказів та не доведено, що саме будівлі та споруди, що придбані Відповідачем 2 за договором купівлі – продажу нерухомого майна є тим самим майном (ідентичним), що зазначено в договорі застави.

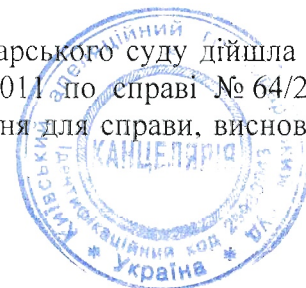
01.09.2009 постановою Верховного Суду України було задоволено касаційну скаргу ПАТ «Укрсоцбанк». Ухвалу Господарського суду Херсонської від 15.08.2008 по справі №7/465-08 про затвердження мирової угоди скасовано, справу передано на новий розгляд до суду першої інстанції.

Також помилковим є висновок суд місцевого господарського суду, що постановою Верховного Суду України було встановлено, що Прядильно-ткацька фабрика № 3 є предметом застави відповідно до Договору застави та не могла бути передана за мировою угодою ПП «Текстиль-Сервіс» без згоди на те ПАТ «Укрсоцбанк» та спростовується наступним:

Рішення є законним тоді, коли суд, виконавши всі вимоги законодавства і всебічно перевіrivши обставини, вирішив справу у відповідності з нормами матеріального та процесуального права, що підлягають застосуванню до даних правовідносин, за їх відсутності – на підставі закону, або виходячи із загальних засад і змісту законодавства.

Обґрунтованим визнається рішення, в якому повно відображені обставини, які мають значення для даної справи, висновки суду про встановлені обставини і правові наслідки є вичерпними, відповідають дійсності і підтверджуються достовірними доказами, дослідженими в судовому засіданні.

Враховуючи викладене, колегія суддів апеляційного господарського суду дійшла до висновку, що рішення господарського суду м. Києва від 07.12.2011 по справі № 64/215 прийняте з неповним з'ясуванням всіх обставин, що мають значення для справи, висновки

викладені у рішенні місцевого господарського суду не відповідають обставинам справи, а також порушені норми матеріального та процесуального права.

З огляду на викладене, апеляційний господарський суд вважає, що апеляційні скарги підлягаю задоволенню, рішення господарського суду першої інстанції скасуванню, позов відмові.

Відповідно до ст. 49 ГПК України судові витрати покладаються при відмові в позові на позивача.

Відповідно до викладеного, керуючись ст. 101, п. 2 ст. 103, п. 4 ч. 1 ст. 104, ст. 105 ГПК України, Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційні скарги Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРЦ Фабрика» та Відкритого акціонерного товариства «Херсонський бавовняний комбінат» задовольнити.

2. Рішення Господарського суду м. Києва від 07.12.2011 у справі № 64/215 скасувати.

3. У задоволенні позовних вимог відмовити повністю.

4. Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» (код ЄДРПОУ 00039019, 03150, м. Київ, вул. Ковпака, 29) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРЦ Фабрика» (код ЄДРПОУ 37541696, 73000, 73000, м. Херсон, вул. Залаегерсег, 18) судові витрати в розмірі 28 230,00 грн. за подання апеляційної скарги.

5. Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» (код ЄДРПОУ 00039019, 03150, м. Київ, вул. Ковпака, 29) на користь Відкритого акціонерного товариства «Херсонський бавовняний комбінат» (код ЄДРПОУ 00306710, 73008, м. Херсон, пл. 50-річчя утворення СРСР, 1) судові витрати в розмірі 28 230,00 грн. за подання апеляційної скарги.

6. Видачу наказів доручити Господарському суду м. Києва.

7. Матеріали справи № 64/215 повернути до Господарського суду м. Києва.

Головуючий-суддя

(підпис)

В.В.Кошіль

Судді:

(підпис)

О.А.Моторний

(підпис)

В.В.Шапран

З оригіналом згідно
Суддя

